

(שם) "הלוּ וטַפֵּךְ תָּלִבְנָה", שהיו מהלכות ארוכה מצד קטרה. (שם) "וברגלייהם מחלכות בעקבנה", אמר רבי יצחק רביAMI מלמד שמלילות מור ואפרסמן במנעליהם ומחלכות בשוקי ירושלים וכיון שmagiutot אצל בחורי ישראל בוערות בקרקע לא. ונתקולות סיון, לפיכך מkapel נגנותן וטפוף. כמו על דמאנט לטפוף (לצוט פ"ג מ"ז): תעקבנה. כמו (מטלי ז) וכעכם חל מוקל הייל וטול מלך כל נפק, וקלי ליס ענק על צס צלמי מטילו הלוּ ע"י כען:

עין איה

ומחלכות בשוקי ירושלים, וכיון שmagiutot אצל בחורי ישראל בוערות בקרקע ומתיוזות עליון, ומכווניות יצח"ר בהם כארס בכuous. כשהחחים מתroxnikim מכל מגמה רוחנית, הולכים הם ומתדרדים, אין להם שוב שם יסוד למונחות ואינם תופסים מכל מחוזותיהם הרבים כ"א את השכרון של התאה הגסה, שהוא מרעל את הנשמה. והתכוונה הרעה הזאת כשמתגברת, מתחזקת באדם לחפש טבוי להנסיך ג"כ מרווח שכרכנו על כל האחרים העולמים לכך. זאת היא הדיאטה היורה של שפלות החיים, כשהם פוחתים והולכים לרגלי הגאות המבויבות את פניהם, שהריח הטוב - המוכשר לעדן את החיים ולבשםם, בהכשר למושגים טהורם ורעיון נעלים וקדושים המרהייבים את הלב, והנשמה מתרוממת על ידם בקדושה והכשר הכרמה - הוא יורד עד השימוש השפל של השתרכוות בזיה, עד שהכח הנוטה להיטיב גם הוא מתרעל ומתקלקל. והשכרון הזה כשהוא מתגבר, עיקר כונתו הוא רק קלקל ולבבל את יושר החיים, בכעס של ארס נחש ועף, המכין להכעס להשתית ולחבל. וזה בא מתיק זעף פנימי, העולה מתוך הריקניות שבלב, מציד אפיקת התוכן הפנימי של החיים, כיון שסורה מכאן הקדישה העלינגה המעדנת אותם בעונג חי העולמים. ומהומת החיים, המלאה בסידור רפואי את כל הקומה כולה שנהפכה למועד שאל, יורדת ומקפת את כל רשותה ברוגלים, אברי התנוועה, מסבבי התרוחבות החיים החברותיים, שבם מתגלת כל הכרעת הרע של ארס השיקוץ, של זהמת החיים, עד שמתפשט ע"י פעולתם להרע ג"כ על המושפעים, להכנסם מכל יצח"ר כארס בכuous. הטעמה אינה יודעת מכך טהרת לב של אהבה ונעם, ע"פ שנופת תיטופנה שפטותיה¹, כ"א פנימיות הויתה היא איבה וכעס נורא, לאבד את החיים ואת כל ערכם. והنعم המודומה הוא רק לשימוש של מצודה, להגדריל

התרוונות פנימית ולידי שפלות נוראה, לבקש את כל כבודה ורוממותה רק בעין הזר ולא בתוכה פנימה, עד שנעים סדרי פעולות החיים מכונים רק אל החנופה החיצונית. ולא די בזה, כ"א עוד בניית והולכת בזאת השיטה ג"כ השתדרות שפלת להסביר את העין החיצונית על אותו היפוי הזר החיצוני שפאה בו את עצמה بلا צדק ושכל, דהו מלאן כוחלא לעניינו ומרמזון.

ל. "הלוּ וטַפֵּךְ תָּלִבְנָה", שהיו מהלכות ארוכה מצד קטרה. ההשתקעות של הגאות הפחותה, כשהיא מחשכת את ההוד הפנימי של הנשמה בינויה, מעקרת מקרב לב האדם את כל ערנו הפנימי, מפני שבאמת ע"י התהמכרות אל הגאות נעשה האדם שפל ונבזה, עד שבפנימיו הוא מחוسر ערך, ע"כ מתגברת בקרבו רק התאהו של ההתראות בעניינים אחרים, להסביר אליו את המבטאים. וכשהוא מתגבר אצל הנשים, מבלה הוא את העולם בהרס הצניעות והדרת המוסר כולל. התאהו של הסבת המבט, מביאה שכ"א ירצה להראות איך הצעירות של פליה כדי שהאדם שמן החוץ יתבונן עליו, כאשר כך הוא הטבע הפראי, היודע בעצמו שבקרבו הוא מחוסר שום השלמה. ע"כ היו מהלכות ארוכה מצד קטרה, כדי שתפקיד ההשתגומות על שתיהן, ואפילו הקטרה בחורה במעמד כזה כדי שישיבו העינים להתעניין בזרותה. ובגוף האומה בכללה מביאה שפלות כזאת, הנולדת מגאות שפלת, לשכח את זוממות ערכיה ואת מעלהה האלית, ולהתמכר רק להסביר את העין החיצונית של האומות, אליה, מה שגורם השפלת ושכחת הקדשה העלינה, שע"י היא באמצעות סגולה מכל העמים².

לא. "וברגלייהם תעקבנה", אר"י דבי ר"א, מלמד שמלילות מור ואפרסמן במנעליהם

ל. 1. שמוטיט, ה. דברים ז, ג. יד. ב. לא. 2. עפ"י משליח, ג.